

ACC. N:R M. 12363: /

Jätten byggde stenhuset.

Jätten byggde stenhuset på Glimmingehus. Vad han hette, vet jag inte.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

/

Jätten Finn och Lunds domkyrka.

Jätten Finn byggde Lunds domkyrka. När han höll på att bygga den, var det någon, som ropade till honom, när han skulle sätta in sista stenen:

"King, King, sätt sista stenen rätt in." Men han fick den inte rätt. Därför är domkyrkan aldrig hel. När man lagar en sten på den, är det alltid en annan sten, som ramlar ut. Därför har det blivit ett ordstäv här, när något är söndrigt: "Det är som Lonna domkyrka. Det är alltid söndrigt." Eller "Det är som Lonna domkyrka. Det blir aldrig färdigt."

ACC. NR M. 12363:3.

Jätten högg själv ut sin bild.

Bilden av jätten sade de att jätten själv hade huggit ut. Han har en hund i den
ena och en påk i den andra handen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

ACC. NR

M. 12363:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jättinnan kastade sten från Glimminge Hallar till stenhuset.

Jättinnan stod i Glimminge Hallar och kastade sten, som jätten byggde stenhuset
med. Hon slungade stenarna i sitt strumpeband.

4

ACC. NR M. 12363:57

Jättinnan kastade Branbo-stenen.

En av de stonar jättinnan kastade var Branbo-stenen. Också den skulle användas som byggnadssten. Men den gick inte fram.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5,

ACC. NR M. 12363:6,

Jättinnan kastade de stenar, som ligga i rad bortom Branbo-stenen.

När man stod på Branbo-backen, kunde man se många stenar, som lågo i rad mot Glimmingehus. Det var jättinnan, som kastat också den, för att de skulle användas till stenhuset. Men de midde inte fram. Efterhand som de odlade jorden, tog de bort stenarna, så de syns inte längre nu.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

ACC. NR M. 12363:7.

Kitta åkte på Branbo-stenen solskensdagar.

Branbo-stenen var väldigt stor. Den var släntig på båda sidor och sliten. Det
sades, att Branbo-Kitta satt där och åkte nedför stenen de dagar det var solsken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7.

ACC. N:R

M. 12363:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kitta drev spektakel med de vägfärande, när de kastade gläpord.

Kitta drev alla slags spektakel med de vägfärande. Om de bara teg stilla, gick allt
bra. Men kastade de gläpord till henne, blev hon rasande och drev spektakel med dem.

8,

ACC. N:R

M. 12363:9,

Kitta hämnades "djävulskapen."

Hoby-borna körde till "inrishamn för att göra affärer. När de hade ärendena uträttade,

brukade de supa litet och togo sedan sällskap hem. Så kom hela raden skjutsar till

Branbo-backen. När den förste kom nere vid stenen, där vägen svängde och han såg sig

tillbaka, kunde han räkna alla skjutsarna, som voro bak efter honom. Då sade han:

"O, stassen är aldrig så lång stor och vacker, så är där alltid något djävulskap

bak efter r." Och med det han sade detta, föll vagnen itu för honom. Så berättade de

i min barndom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9.

ACC. NR

M. 12363:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10.

Kreaturen trivdes ej i huset, vars grund var gjord av Branbo-stenen.

Nedanför Branbo-backen ligga 3 hus. Ett av de husens grundmur är uppförd av sten

från Branbo-stenen. Ägaren till huset har berättat för mig, att hans kreatur aldrig

trivdes. Han sade, att det berodde på att grundmuren var av ^hBranbo-stenen.